

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Ion Guzun

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Zadîr Piotr Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat
or. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 17.10.2016 – până la 25.10.2017

instanța de apel:

de la 28.11.2017 – până la 19.06.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 10.09.2018 – până la 26.03.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia sediul Basarabeasca din 25 octombrie 2017, Zadîr Piotr Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 6 ani 6 luni închisoare;

- art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, fără amendă.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Budco Roman, urmând să hotărască instanța civilă pentru stabilirea exactă a sumei despăgubirilor convenite părții civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Zadîr Piotr la data de 12.12.2011, în jurul orei 21.35, având scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, intenționat, aflându-se pe str. Gării din or. Basarabeasca în apropierea Societății Orbilor, l-a atacat pe Forposov Iuri, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate, manifestând astfel o violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea

persoanei, și în mod deschis i-a sustras din buzunarul scurtei acestuia telefonul mobil de model „Nokia C3-01” la prețul de 3.000 lei, cauzându-i astfel pagubă materială considerabilă.

Tot el, la data de 16.12.2011 în jurul orei 21.35, având scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, intenționat, urmărindu-l pe Budco Roman de pe str. Gării până pe str. Victoriei din or. Basarabeasca, unde l-a atacat aplicându-i o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în urma căreia ultimul a căzut la pământ, după ce Zadîr Piotr în urma acțiunilor sale criminale, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii în regiunea hemitoracelui, i-a cauzat vătămări corporale medii sub formă de fractură închisă a coastelor 6,7,8,9 din dreapta pe linia axilară posterioară cu deplasare a fragmentelor, apoi în mod deschis a sustras din buzunarul scurtei lui Budco Roman 135.000 ruble rusești, echivalentul a 50.193 lei, 200 dolari SUA, echivalentul a 2.370,80 lei și 300 lei moldovenești, cauzându-i pagubă materială considerabilă în suma totală de 52.863,80 lei, pe care le-a însușit.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Zadîr Piotr, au fost calificate *de drept* în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, precum și în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal – tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Cîrboba Harlampie, în numele inculpatului la data de 03 noiembrie 2017, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Zadîr Piotr să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat:

- sentința este ilegală, deoarece nu corespunde probelor obținute la examinarea cauzei în instanța de judecată și este pasibilă casării în legătura cu faptul că, în acțiunile lui Zadîr Piotr, lipsesc elementele constitutive ale faptei incriminate;

- instanța de judecată indicînd faptul în ce se învinuiește Zadîr Piotr, a făcut concluzia privind dovedirea vinovăției în fapta incriminată și a enumerat declarațiile cercetate ale inculpatului, părții vătămate, martorilor, materialele dosarului, însă nu a făcut nici o analiză probelor enumerate, necombătînd poziția apărării;

- în sentință nu este indicat faptul că, Budco Roman, a declarat că numele inculpatului l-a auzit de la colaboratorul de poliție, care l-a convins să dea astfel de declarații, precum că acesta era anume Zadîr Piotr, însă el insistă că nu știe cine a săvârșit fapta dată și nu are careva pretenții față de inculpat;

- instanța de judecată a luat din declarațiile părții vătămate Budco Roman, numai acea parte a afirmațiilor din care se poate de făcut concluzia privind vinovăția lui Zadîr Piotr, lăsînd restul declarațiilor fără apreciere;

- de la data 16.12.2011 nimeni nu a audiat soția părții vătămate, Budco G. și doar atunci când Zadîr Piotr a fost reținut, pe data de 03.06.2016 aceasta a fost audiată în calitate de martor, unde detaliat a descris ce s-a întâmplat cinci ani în urmă, fapt ce este dubios în contextul în care neștiind nimic despre acele evenimente inițial, dar foarte amănunțit le redă peste 5 ani;

- în legătura cu faptul că, procurorul nu a putut să asigure prezența părții vătămate Forposov Iu., în ședința de judecată, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, procurorul a renunțat la proba cu partea vătămată, adică în ședința de judecată probele primite de la această parte vătămată în cadrul urmăririi penale nu au fost cercetate, acest fapt înseamnă că nici o probă primită de la Forposov Iu., nu poate sta la baza sentinței și mai mult ca atât în confirmarea vinovăției lui Zadîr Piotr;

- inculpatul a indicat că, într-adevăr pe data de 12.12.2011 în jurul orei 02.00, s-a aflat în barul de pe str. Gării din or. Basarabeasca, unde au fost și Dubovoi E., Varava O. și Forposov Iu., toți au fost la masă, unde fiecare periodic ieșea afară, inclusiv și ultimul. Careva conflict cu Forposov Iu., nu a avut, nu i-a aplicat lovituri și nu a sustras telefonul. De ce Forposov Iu., a indicat la Zadîr Piotr precum că l-a maltratat și i-a luat telefonul, nu știe, pentru a dovedi dreptatea sa, după spusele lui Forposov Iu., inculpatul în prezența tuturor a arătat buzunarele, dar telefonul nu a fost găsit;

- din martorii indicați nimeni nu a văzut careva conflict, nimeni nu a văzut careva vătămări corporale la Forposov Iu., mai mult ca atât nimeni aflându-se în bar nu a văzut telefon la Forposov Iu., în prezența lor la telefon nu au parvenit careva apeluri și ultimul nu a vorbit la telefon;

- din descifrarea convorbirilor telefonice ce a fost prezentată instanței de pe telefonul lui Forposov Iu., rezultă că la telefonul acestuia a parvenit un apel la ora 01.45 la data 12.12.2011 și nimeni nu a răspuns. Dacă se va compara timpul infracțiunii imputate lui Zadîr Piotr, care a avut loc la data de 12.12.2011 la ora 02.00, atunci Forposov Iu., urma să răspundă la acest apel, dar nu a făcut-o, deoarece în acea seara nu a avut telefonul;

- în afară de acest fapt, Zadîr Piotr, a părăsit Republica Moldova pe data de 17.12.2011, dar telefonul a fost găsit pe data de 30.01.2012 de către Pleșca I., în cuveta lângă școală. În acest timp, Zadîr Piotr, nu era pe teritoriul țării, atunci rezultă că cineva a aruncat acest telefon, cu toate că era în stare funcțională, ceea ce indică că inculpatul nu a avut atribuție la sustragerea telefonului;

- fiind audiat în prezenta cauza Zadîr Piotr, acesta neagă faptul maltratării și sustragerii banilor de la Budco Roman, acesta într-adevăr pe data de 16.12.2011 s-a aflat în magazinul pe str. Gării or. Basarabeasca. Acolo erau mulți oameni, inclusiv și Budco R., care era în stare de ebrietate alcoolică. Careva bani el nu a văzut la Budco Roman, inculpatul a ajutat să pornească automobilul și nu a săvârșit ceva ilegal. Dimineața pe data de 17.12.2017 el a fost invitat pentru a discuta cu colaboratorii de poliție IP Basarabeasca, unde în privința lui nu au fost înaintate careva pretenții și în aceeași zi a plecat peste hotarele Republicii Moldova pentru a câștiga bani. Până în

luna iunie a anului 2016, inculpatul periodic venea în Republica Moldova, legaliza documente inclusiv la secția de evidență și documentare a populației sediul Basarabeasca, dar nimeni nu îi spunea că se află în căutare;

- este evident faptul, că vinovăția lui Zadîr Piotr, în infracțiunile ce i se impută nu și-au găsit confirmarea, din care motiv sentința este pasibilă casării ca fiind ilegală, urmând a fi adoptată o sentința de achitare.

3.2 Avocatul Istrate Angela, în numele inculpatului, la data de 01 februarie 2018, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Zadîr Piotr să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului a invocat că:

- condamnarea lui Zadîr Piotr nu are un suport legal și probant, acțiunile incriminate ultimului nu au fost demonstrate în cadrul cercetării judecătorești nu și-au găsit confirmare prin probatoriul administrat;

- instanța de judecată a dispus condamnarea lui Zadîr Piotr pentru comiterea jafului asupra părții vătămate Forposov Iu., fără a da posibilitate părții apărării de a-l audia pe ultimul în cadrul procesului judiciar prin ce s-a lezat dreptul la apărare, inculpatul a fost lipsit de posibilitatea de a pune întrebări, față de circumstanțele cauzei. Mai mult ca atât, cauza penala a fost pornită în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, la cererea părții vătămate, din care rezultă aplicarea violenței nepericuloase asupra acestuia, precum și quantumul prejudiciului cauzat;

- instanța nu a reținut faptul că, unica probă directă - declarațiile părții vătămate Forposov Iu., care au servit temei de înaintare a acuzației lui Zadîr Piotr, în comiterea infracțiunii de jaf, declarații transcrise de instanța de judecată din învinuire, nu au fost cercetate și nu au fost apreciate în coraport cu celelalte probe reținute de instanța de judecată în sentința de condamnare;

- în cazul în care procurorul în cadrul cercetării judecătorești a renunțat la proba cu partea vătămată Forposov Iu., instanța de judecată urma să dispună achitarea lui Zadîr Piotr pe acest capăt de învinuire, pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii de jaf;

- în cazul condamnării lui Zadîr Piotr de comiterea infracțiunii de jaf, la baza căreia a fost pusă versiunea înaintată de către Forposov Iu., în cadrul urmăririi penale privind deposedarea ilegală a acestuia de telefon, instanța de judecată a încălcat inclusiv și principiul legalității procesului penal prevăzută de art. 7 Cod de procedură penală;

- este de evidențiat faptul că, cauza penala în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal a fost pornită în baza cererii părții vătămate Forposov Iu., din 21.12.2011, respectiv în cazul în care ultimul nu a fost audiat în instanța de judecată asupra cererii depuse, se atestă lipsa laturii obiective a infracțiunii de jaf;

- în cadrul examinării episodului de jaf, instanța a reținut doar probe indirecte;

- totodată, instanța de judecată urma să rețină că, din declarațiile date de către partea vătămată Budco Roman, în cadrul cercetării judecătorești rezultă că ultimul îl

cunoștea pe Zadîr Piotr până la incident, însă din probatoriul administrat se atestă cu certitudine că persoana care l-a atacat este una necunoscută pentru partea vătămată, fapt confirmat prin declarațiile lui Budco Roman;

- versiunea atacului săvârșit asupra părții vătămate de către o altă persoană decât inculpatul nu a fost înlăturată, iar probele reținute de către instanță nu confirmă cu certitudine comiterea infracțiunii de tâlhărie de către Zadîr Piotr;

- conform declarațiilor părții vătămate Budco Roman, rezultă că pretenții materiale față de inculpat nu are, că el doar presupune că a fost atacat de Zadîr Piotr, tot el susține că nu a indicat niciodată concret că persoana care l-a atacat este Zadîr Piotr. Astfel, instanța nu a coroborat probele indicate în vederea lichidării divergențelor;

- instanța a omis să combată versiunea inculpatului, relatată în cadrul ședinței de judecată, prin care ultimul neagă total implicarea sa la comitere infracțiunilor imputate, care de altfel este confirmată prin materialele cauzei și declarațiile martorilor;

- identificarea lui Zadîr Piotr, ca fiind autorul atacului tâlhăresc, făcută doar după criteriul de statură și haina purtată este una insuficientă, deoarece în instanța de judecată nu au fost audiați martori care să indice că acesta în ziua incidentului a fost îmbrăcat în haină cu glugă, la domiciliul ultimului nu au fost efectuate careva acțiuni procesuale cum ar fi percheziția în vederea depistării hainelor și a altor obiecte ce au servit la comiterea presupusei infracțiuni. Caracteristicile reținute de instanță pentru identificarea făptașului crimei, înălțimea și haina, nu sunt apartenențe în exclusivitate lui Zadîr Piotr;

- declarațiile părții vătămate Budco Roman și a soției acestuia, reținute de către instanța de judecată, sunt contradictorii de la caz la caz, nu sunt în coraport cu materialele cauzei și contravin declarațiilor altor martori audiați de către prima instanță, precum și circumstanțelor cauzei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 iunie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Zadîr Piotr a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deoarece inculpatul nu a săvârșit infracțiunea dată.

A fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Zadîr Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, în legătură cu faptul existenței circumstanțelor, care exclud tragerea la răspundere penală.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de către Budco Roman.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că reluând cercetarea judecătorească și audiind martorii Zadîr I., Vlah I., Plucci A., Osipov V., inculpatul Zadîr P., precum și cercetând suplimentar materialele dosarului: ordonanța de începere a urmăririi penale din 19.12.2011 (v. 1, f.d. 1); raport de examinare medico-legală nr. 522 din 17.12.2011 (v. 1, f.d. 20); raport de expertiza medico-legală nr. 5D din 06.01.2012 (v. 1, f.d. 35); raport de expertiza medico-legală nr. 13 din 17.12.2011 (v. 1, f.d. 36-37); ordonanță cu privire la prelungirea termenului

urmăririi penale din 19.01.2012 (v. 1, f.d. 40); ordonanța privind stabilirea termenului de urmărire penală din 23.12.2011 (v. 2, f.d. 2); cererea lui Forposov Iu. din 21 decembrie 2011 (v. 1, f.d. 4); lămurirea lui Forposov Iu. (v. 2, f.d. 6); extrasul din baza de date privind apelurile telefonice pentru perioada de pe 12.12.2011 pînă pe 09.01.2012. (v. 2, f.d. 37-41); proces-verbal de ridicare din 20.01.2012 (v. 2, f.d. 58); procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Budco Roman, la locul infracțiunii din 28.06.2016 (v. 1, f.d. 74-77); raportul de expertiză medico-legală nr. 2 D din 03.01.2012 (v. 2, f.d. 17); procesul-verbal de examinare a obiectelor cu fototabelul din 25.01.2012 (v. 2, f.d. 62-64); ordonanța de anexare a corpurilor delictive din 25.01.2012 (v. 2 f.d. 65); procesul-verbal de audiere a martorului Budco G. (v. 3 f.d. 55-56); procesul-verbal de audiere a martorului Bacu A. (v. 3, f.d. 58-59); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Budco R. (v. 3 f.d. 87-89), instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanța nu a dat o apreciere corectă probelor administrate și prezentate de către părți și eronat a conchis asupra vinovăției inculpatului Zadîr Piotr, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, din care motiv ultimul este pasibil achitării, deoarece nu a săvîrșit fapta dată.

Instanța de apel a menționat că, fiind audiat în cadrul instanței de apel inculpatul Zadîr Piotr, a explicat că el nu are careva relații cu Forposov Iu., îl știa încă din școală, cunoștea numele ultimului, dar careva relații nu au avut. Forposov Iu., în seara aceea se afla în starea de ebrietate cu grad avansat, se legăna. Forposov Iu., nu îi spunea că el l-a lovit, nu s-a vorbit despre lovituri, dar s-a discutat despre faptul precum că el i-a luat telefonul.

Astfel, instanța de apel analizând declarațiile martorilor Dubovoi E. și Osipov V., a constatat că acestea coroborează cu declarațiile inculpatului, precum și prin alte materiale ale cauzei penale.

În procesul efectuării examinării medico-legale din 13.12.2011, Forposov Iu., a explicat expertului că, pe data de 12.12.2011 o persoana neidentificată l-a lovit cu pumnii în regiunea feții și i-a furat telefonul (v. 2, f.d. 8), adică instanța de apel a reținut că la momentul efectuării examinării ce a avut loc imediat după evenimentele indicate în învinuire, părții vătămate nu îi era cunoscută persoana care i-a aplicat lovituri în regiunea feții și care i-a furat telefonul.

Totodată, la data de 21 decembrie 2011, adică peste nouă zile partea vătămată Forposov Iu., s-a adresat cu cerere la Inspectoratul de Poliție Basarabeasca în care deja solicită să fie atras la răspundere Zadîr Piotr, care la data de 11 spre 12.12.2011 l-a maltratat și a sustras din buzunarul scurtei acestuia telefonul mobil de model „Nokia C3-01”, cauzându-i astfel o pagubă materială în suma de 3.000 lei. (v. 2, f.d. 4).

Instanța de apel a apreciat declarațiile inculpatului, prin care indică că nu i-a aplicat careva lovituri lui Forposov Iurii și nu i-a sustras telefonul mobil, ca fiind veridice, ținând cont și de faptul că nu a fost găsit la el telefonul mobil ce aparține părții vătămate.

Potrivit procesului-verbal de ridicare din 20.01.2012, de la Buzica Grigorii a fost efectuată ridicarea telefonului mobil de model „NOKIA C3-01” de culoare surie cod IMEI xxxxx, ce aparține părții vătămate Forposov Iurii. (v. 2, f.d. 58).

Astfel, apreciind declarațiile inculpatului, date de către acesta în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată, în ansamblu cu declarațiile părții vătămate Forposov Iurii, martorilor Dubovoi Evghenii, Osipov Veaceslav, prin procesul-verbal de ridicare din 20.01.2012, prin extrasul din baza de date privind apelurile telefonice pentru perioada 12.12.2011-09.01.2012, instanța de apel a considerat că aceste declarații sunt consecutive și coroborează cu materialele cauzei, fiind combătută participarea inculpatului la săvârșirea acestei infracțiuni.

În contextul celor expuse, instanța de apel a statuat că, probele cercetate în ședința de judecată nu pot fi apreciate ca fiind suficiente pentru adoptarea unei hotărâri de condamnare.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, prima instanță nu a apreciat pe deplin probele prezentate de către părți la învinuirea lui Zadîr Piotr, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, deoarece în speța dată au fost stabilite circumstanțe care exclud atragerea la răspunderea penală a inculpatului, în legătura cu ce procesul în prezenta cauza penală este pasibil încetării.

După cum rezultă din materialele dosarului pe data de 19 decembrie 2011 ofițerul de urmărire penală al IP Basarabeasca, a emis ordonanța de începere a urmăririi penale cu semnele infracțiunii, prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal (v. 1, f.d. 1). Ulterior, la data de 07 februarie 2012 ofițerul de urmărire penală IP Basarabeasca Enachi D., a emis ordonanța privind reținerea bănuitului în săvârșirea infracțiunii, unde în dispozitivul ordonanței este indicat că, se reține bănuitul Zadîr Piotr, care se bănuiește în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a notat că, reieșind din circumstanțele susmenționate rezultă faptul că, prin ordonanța de reținere din 07 februarie 2012 a bănuitului Zadîr Piotr, pentru săvârșirea infracțiunii, organul de urmărire penală oficial l-a recunoscut pe ultimul în calitate de bănuit.

Ținând cont de prevederile legale, instanța de apel a relevat că, întrucât Zadîr Piotr a fost recunoscut în calitate de bănuit pe data de 07 februarie 2012, atunci statutul lui în calitate de bănuit a expirat de drept pe data de 07 mai 2012.

Totodată, prin ordonanța procurorului Procuraturii Basarabeasca, Zadîr Piotr a fost recunoscut în calitate de învinuit abia la data de 28 iunie 2012. (v. 1, f.d. 53).

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, de la data de 07 mai 2012 organul de urmărire penală trebuia în mod obligatoriu și fără îndoială să înainteze învinuire lui Zadîr Piotr sau să-l scoată de sub urmărirea penală în legătura cu încetarea procesului în cauza.

În cazul dat înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu expirarea termenului legal, adică statutul bănuitului în privința lui Zadîr Piotr, a expirat de drept la data de 07 mai 2012, în timp ce acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit

și i-a fost înaintată învinuirea abia la data de 28 iunie 2012, în legătura cu ce instanța de apel a considerat că, organul de urmărire penală a admis ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a remarcat că, statului de bănuț în privința lui Zadîr Piotr concomitent cu încetarea în urma expirării termenelor, prevăzute de art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală, i-a format o strictă convingere persoanei că aceasta mai mult nu se supune urmării penale, adică este un caz veridic privind finisarea procedurilor penale în privința sa.

Reluarea urmării penale contrar cerințelor, prevăzute în art. 22 alin. (2) și art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 din Convenția europeană, urmează a o considera ca o încălcare a prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, ce duce la nevalabilitatea reluării urmării penale.

Astfel, instanța de apel a juns la concluzia că ordonanța procurorului din 28 iunie 2012, prin care Zadîr Piotr, a fost recunoscut în calitate învinuit este nulă, precum și sunt nule și actele organului de urmărire penală, săvârșite după expirarea termenului de deținere a persoanei în calitate de bănuț.

6. Decizia instanței de apel este atacată, la data de 06 august 2018, cu recurs ordinar de către procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia oficiul central, Sîrbu Lilia, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- decizia instanței de apel este ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- partea acuzării pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel pentru confirmarea vinovăției inculpatului la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal a prezentat probe legal acumulate, ce au fost examinate în cadrul ședinței de judecată și anume: declarațiile martorilor Varava O., Dubovoi E., Forposov P., raportul de expertiză medico-legală nr. 2D din 04.01.2012, procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.01.2012, însă instanța de apel nu a dat o analiză fiecărei probe, nu le-a apreciat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, așa cum a făcut prima instanță;

- instanța de apel nu s-a expus și nu a dat o apreciere cuvenită faptului, că din declarațiile martorilor Dubovoi E. și Varava O., care în noaptea când au avut loc acțiunile infracționale erau împreună cu partea vătămată Forposov Iu., rezultă că ultimul le-a comunicat cu certitudine că anume Zadîr Piotr, cu care erau cunoscuți, a sustras telefonul mobil. Cu atât mai mult, martorul Dubovoi E. a comunicat că la data de 12.12.2011, noaptea, a văzut la partea vătămată Forposov Iu. telefonul mobil, ce corespunde cu declarațiile ultimului;

- partea vătămată Forposov Iu., din start le-a comunicat martorilor că anume Zadîr Piotr a sustras telefonul mobil și în continuare, fiind audiat de organul de urmărire penale, a confirmat acest fapt, respectiv nu sunt temeuri de a considera că

declarațiile părții vătămate au fost contrare adevărului și neconsecutive, iar argumentul instanței de apel, precum că declarațiile martorilor sunt în concordanță cu declarațiile inculpatului, iar declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, este neîntemeiat;

- declarațiile martorilor Dubovoi E. și Varava O. sunt în concordanță cu declarațiile martorului Forposov P., care de asemenea a comunicat că fiul său, Forposov Iu., i-a spus despre faptul că telefonul mobil a fost susutras de către Zadâr Piotr. Despre acest fapt fiul i-a comunicat la 12.12.2011, dimineață, când a venit acasă, adică peste o perioadă scurtă de timp după cele întâmplate;

- prin cumulul de probe prezentate și cercetate, atât în prima instanță, cât și în cea de apel, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal a fost dovedită integral;

- instanța de apel la adoptarea deciziei a cercetat, a analizat și a apreciat probele unilateral, fără a analiza și a aprecia în mod corespunzător declarațiile martorilor Dubovoi E., Varava O. și Forposov P.;

- de la momentul începerii urmăririi penale până la punerea sub învinuire, lui Zadâr Piotr nu numai că nu i-a fost atribuită careva calitate procesuală, ci cu participarea lui nu au fost efectuate careva acțiuni de urmărire penală, în privința acestuia nu au fost dispuse și efectuate careva măsuri speciale de investigații. Astfel, prin emiterea ordonanței de reținerea a lui Zadâr P., nu au fost create repercusiuni importante asupra situației persoanei inculpatului, cu atât mai mult cum a fost menționat, în raport cu acesta nu au fost efectuate anumite acțiuni procedurale ce ar crea repercusiuni importante pentru situația persoanei, respectiv în cazul dat nu e posibil de conchis despre faptul că de la momentul emiterii ordonanței de reținere a lui Zadâr Piotr i-a fost atribuită calitatea de bănuț. Totodată, examinând apelul, instanța nici nu s-a expus asupra acestui argument;

- totodată, în cadrul ședințelor de judecată în ordinea de apel, motivul privind calitatea de bănuț, ce a constituit unul din temeiurile de casare a sentinței nu a fost invocat de către inculpat și apărători, ci a fost stabilit de instanța de apel din oficiu și, respectiv urma să fie pus în discuția părților, ceea ce nu a avut loc în instanța de apel, prin ce a fost încălcat principiul contradictorialității;

- instanța eronat a considerat ca fiind lovită de nulitate ordonanța de punere sub învinuire a lui Zadâr Piotr, din 28.06.2012, deoarece nici la înaintarea învinuirii și nici la luarea de cunoștință cu materialele cauzei penale și în instanță, atât Zadâr Piotr, cât și apărătorii lui nu au contestat legalitatea ordonanței de punere sub învinuire;

- instanța de apel greșit a interpretat prevederile legislației procedural penale privind reluarea urmăririi penale și greșit a ajuns la concluzia că, reluarea urmăririi penale a avut loc contrar prevederilor art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece Zadâr Piotr, de facto nu întrunește nici una din acele trei condiții de aplicare a dreptului de a nu fi urmărit penal, judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă, adică acesta pentru fapta imputată nu a fost anterior condamnat ori achitat printr-o hotărâre irevocabilă, sau să fi fost scos

de sub urmărire penală prin ordonanța procurorului, care să aibă calitatea de lucru judecat.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei la Curtea de Apel Cahul, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context este relevant de specificat că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor săvârșite de către acesta, în cazul stabilirii culpei.

Însă, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat, se constată că autorul îl întemeiază în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând incidența cazului de casare pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Criticele recurentului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel a adoptat soluția de achitare în privința inculpatului pe episodul privind învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care în opinia acuzatorului confirmă vinovăția lui Zadâr Piotr în fapta imputată și netemeinicia concluziilor făcute de către instanța de apel în partea încetării procesului penal în privința ultimului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, în legătură cu faptul existenței circumstanțelor, care exclud tragerea la răspundere penală.

Verificând criticele expuse de recurent, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată, în partea achitării inculpatului de sub învinuirea adusă acestuia în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în raport cu cumulul de probe administrat la caz. Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit, de către instanța de apel au fost formulate concluzii fără o analiză esențială a probelor, care în opinia părții acuzării confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de jaf și fără a analiza aprofundat lucrările cauzei în ceea ce privește aspectele învinuirii pe episodul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie, imputate lui Zadâr Piotr, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză a deciziei instanței de apel, prin prisma celor invocate pentru a fi verificate la acea etapă de control judiciar, se deduce că aceasta nu cuprinde relevarea unor considerente suficient argumentate, în vederea respingerii

probatoriului pus la baza înaintării învinuirii inculpatului privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și ținând cont de toate probele administrate la caz, inclusiv la etapa cercetării judecătorești.

Astfel, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Analizând asupra principiului respectării normelor prevăzute la alin. (5) art. 414 și pct. 8) alin. (1) art. 417 Cod de procedură penală, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, precum și în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal – *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Prima instanță, în speța dată, l-a condamnat pe inculpatul Zadâr Piotr pentru comiterea infracțiunilor imputate acestuia, stabilindu-i în cele din urmă cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorii inculpatului nefiind de acord cu sentința adoptată, au contestat-o cu apeluri invocând ca în acțiunile lui Zadâr Piotr lipsesc elementele infracțiunilor imputate acestuia și probele administrate nu dovedesc vinovăția lui.

În urma judecării cauzei în ordine de apel, instanța ierarhic inferioară în hotărârea adoptată a conchis de a admite apelurile declarate, a casa sentința și a pronunța o nouă hotărâre prin care pe episodul învinuirii în comiterea infracțiunii de jaf în privința părții vătămate Forposov Iuri, inculpatul a fost achitat, pe motiv că inculpatul nu a comis fapta dată, iar pe episodul referitor la învinuirea săvârșirii infracțiunii de tâlhărie în privința părții vătămate Budco Roman, procesul penal a fost încetat, în legătură cu existența unor circumstanțe care exclud atragerea lui la răspundere penală.

În urma verificării temeiniciei concluziilor de achitare a lui Zadâr Piotr de sub învinuirea înaintată în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, prin prisma argumentelor invocate de către procuror, Colegiul atestă că, instanța de apel a efectuat o analiză incompletă și părtinitoare a probelor, fără a fi desfășurată o sinteză a acestora în cumul, nefiind suficient argumentată și acordată prioritate declarațiilor inculpatului și versiunii părții apărării.

Din lucrările dosarului, Colegiul penal lărgit reține că, partea acuzării și-a întemeiat învinuirea prezentând ca probe inclusiv declarațiile martorilor Forposov Piotr, Varava Oleg, Dubovoi Evgheni. Astfel, fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, martorii Varava Oleg și Dubovoi Evgheni au relatat

că, în ziua comiterii infracțiunii s-au aflat într-un local din or. Basarabeasca, împreună cu un prieten Osipov Veaceslav, partea vătămată Forposov Iuri și cu inculpatul. Ambii martori au confirmat că, inculpatul și partea vătămată la un moment au ieșit afară, iar la scurt timp după ce aceștia au revenit, Forposov Iuri a declarat că Zadâr Piotr i-a luat telefonul, care însă nu a fost găsit la inculpat. De asemenea, relatări similare a expus și martorul Osipov Veaceslav, care a fost audiat în instanța de apel (f.d. 76 v. 4). Declarațiile martorilor menționați coroborează și cu cele ale martorului Forposov Piotr, care este tatăl părții vătămate, respectiv fiind audiat în prima instanță a relatat că a doua zi după evenimentele petrecute, din spusele fiului său Forposov Iuri, acesta a avut un conflict cu Zadâr Piotr, care l-a lovit și i-a luat telefonul (f.d. 106-107 v. 3).

Ținând cont de declarațiile martorilor menționați mai sus, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel nu a analizat și verificat versiunea părții vătămate Forposov Iuri, ce a fost constantă pe tot parcursul urmăririi penale, și care a indicat că a fost jefuit anume de Zadâr Piotr, după ce a ieșit din localul unde serveau băuturi alcoolice împreună cu alți cunoscuți, acordând prioritate versiunii inculpatului, pe motiv că telefonul nu a fost găsit la ultimul, iar partea vătămată era în stare de ebrietate și care a avut un conflict și cu alte persoane, în alt local anterior acestui fapt.

În opinia Colegiului, instanța de apel urma să analizeze minuțios în cauza deferită judecării, aspectele învinuirii aduse inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, prin prisma conținutului probelor administrate la caz, inclusiv declarațiile martorilor audiați pe acest capăt de învinuire, ceea ce nu a fost efectuat cu suficientă amplitudine.

Reieșind din argumentele expuse de către instanța de apel la baza adoptării soluției de achitare a inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunii de jaf asupra părții vătămate Forposov Iuri, fără a fi combătută temeinic versiunea ultimului, inclusiv și probele evidențiate de partea acuzării, în opinia căreia confirmă învinuirea imputată, Colegiul penal lărgit apreciază concluziile despre nevinovăția lui Zadâr Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca fiind unele preconcepute și fără o analiză coroborată a probelor administrate, inclusiv cele ale părții acuzării.

În opinia Colegiului, instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză și anume, dacă în urma acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului a fost comisă o infracțiune de jaf, precum a fost indicat în rechizitoriu. Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate probele, inclusiv cele indirecte, să analizeze cu atenție argumentele acuzatorului de stat, iar în caz de respingere a probelor prezentate de către partea acuzării să formuleze concluzii temeinice, fără a lăsa loc de interpretări, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel.

De asemenea, instanța de recurs consideră că, la judecarea cauzei în ordine de apel, pe capătul de învinuire a inculpatului Zadâr Piotr în baza art. 188 alin. (2) lit. f)

Cod penal, instanța de apel a făcut concluzii de încetare a procesului penal invocând existența circumstanțelor care exclud tragerea ultimului la răspundere penală, fără a face o evaluare mai amplă a acțiunilor procesuale efectuate la caz, în raport cu prevederile legislației procesual-penale și jurisprudența CțEDO.

Reieșind din considerentele instanței de apel, în prezenta speță urmează a fi încetat procesul penal în privința inculpatului pe episodul învinuirii comiterii infracțiunii de tâlhărie asupra părții vătămate Budco Roman, deoarece organul de urmărire penală nu a ținut cont de prevederile art. 63 Cod de procedură penală, încălcând termenul de 3 luni pentru înaintarea învinuirii lui Zadâr Piotr, întrucât acesta a fost recunoscut în calitate de bănuیت la data de 07 februarie 2012, respectiv calitatea de bănuیت a acestuia a expirat la data de 07 mai 2012, însă prin ordonanța procurorului, abia la data de 28 iunie 2012 ultimul a fost recunoscut în calitate de învinuit, omisiune ce duce potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală la nulitatea actelor procesuale întocmite după expirarea termenelor de procedură.

În continuare, Colegiul penal notează că, dispoziția art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuیت doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) *procesul-verbal de reținere*; 2) *ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate*; 3) *ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت*. De asemenea, potrivit pct. 3) din alin. (2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuیت mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o *ordonanță de recunoaștere în această calitate*.

Ținând cont de prevederile legale specificate mai sus, în raport cu cele reținute de către instanța de apel în hotărârea adoptată, precum că Zadâr Piotr a fost recunoscut în calitate de bănuیت prin ordonanța din 07 februariei 2012 (f.d. 41 v. 1), Colegiul penal atestă că, acest act procesual menționat de către instanța ierarhic inferioară este de fapt o ordonanță denumită ca una cu privire la reținerea bănuیتului în comiterea infracțiunii și nu se încadrează ca act procesual în una din cele trei variante strict stipulate în alin. (1) al art. 63 Cod de procedură penală, iar ordonanța dată a fost emisă, pe motiv că nu era cunoscut locul aflării persoanei care a comis infracțiunea imputată și pentru a fi petrecute măsuri operative de investigație îndreptate spre stabilirea locului aflării persoanei bănuite, având scopul de reținere a acesteia în cazul depistării.

În altă ordine de idei, Colegiul relevă că, modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت reglementate de art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de „acuzăție în materie penală” în sensul Convenției Europene, și anume la „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, dispoziția legală prevăzută de alin. (1¹) din art. 63 Cod de procedură penală reprezintă o excepție de la alin. (1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de „acuzăție în

materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuit în decurs de 5 zile din momentul începerii primei acțiuni procedurale.

Din cele menționate, Colegiul lărgit relevă că aprecierea existenței sau absenței unor „repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” reprezintă un factor determinat în procesul de calificare a ordonanței din 07.02.2012 (f.d. 41 v. 1) sub aspectul unei „acuzății în materie penală”, în sensul art. 6§1 din Convenția Europeană, cât și sub aspectul dispozițiilor art. 63 alin. (1¹) Cod de procedură penală.

Revenind la prezenta speță, Colegiul constată că, instanța de apel în cazul în care a calificat ordonanța din 07.02.2012 (f.d. 41 v. 1) ca una incidentă unei „acuzății în materie penală”, aceasta urma să-și dezvolte raționamentele prin prisma existenței și identificării concrete a repercusiunilor importante pentru situația lui Zadâr Piotr, în prezenta speță, ceea ce nu a fost efectuat de către această instanță, în contextul în care precum rezultă din lucrările dosarului, până la emiterea ordonanței de punere sub învinuire a acestuia la data de 28.06.2012 (f.d. 53 v. 1) nu au fost efectuate careva acțiuni procesuale ce ar viza persoana inculpatului, cu excepția emiterii ordonanței de prelungire a termenului urmăririi penale pe cauza penală intentată pe faptul comiterii atacului asupra lui Budco Roman de către o persoană necunoscută (f.d. 50 v. 1).

Astfel, Colegiul statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat de recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Pe cale de consecință, erorile admise de către instanța ierarhic inferioară nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel, pentru adoptarea unei soluții întemeiate, cu respectarea prevederilor legale.

Învederând faptul că, în cadrul Curții de Apel Comrat nu poate fi format un alt complet de judecată, pentru a rejudeca cauza în ordine de apel, Colegiul penal lărgit va dispune trimiterea cauzei pentru rejudecare în procedura de apel Curții de Apel Cahul.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele

acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apelurile declarate în prezenta speță; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în prezenta cauză, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată; ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul central, Sîrbu Lilia, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Zadîr Piotr Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată motivat la 08 mai 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Ion Guzun